

בית המשפט המחוזי מרכז

13 פברואר 2011

ע"א 17433-12-10 פלונית נ' אסטרון ואח'

1

לפני:

כב' השופט אילן ש' שילה, סג"נ – אב"ד
כב' השופטת אסתר שטמר
כב' השופטת מיכל נד"ב

פלונית

המערערת

נגד

המשיבים

1. ראובן אסטרון
2. יניב גריסריו
3. אלון רבין
4. יהב רבין
באמצעות ב"כ עו"ד אביב אילון

2

3

פסק דין

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

ערעור על פסק דין של בית משפט השלום בנתניה (כב' השופטת ס' קולנדר-אברמוביץ) מיום 29.11.2010, בתיקים אזרחיים מאוחדים 7920/07, 2341/08, 4392/08 ו- 5549/08, שבו נדחתה תביעת המערערת לפיצוי בגין פגיעה בפרטיות ולשון הרע.

בתחילת הדיון הערנו את תשומת לבם של הפרקליטים שעיקרי הטענות שהגישו לא קיימו אחר הוראת בית המשפט שציוותה על הגשתם וקבעה את היקפם והפורמט שבו יכתבו. המערערת חרגה בתוספת של כ- 30% מהיקף עיקרי הטענות שקבע בית המשפט והמשיבים חרגו בתוספת של כ- 150%. הסבנו את תשומת לבם של הפרקליטים לכך שבנסיבות אלו יש לראות את בעלי הדין כמי שלא התייצבו לשמיעת הערעור.

עם זאת הסכמנו לבקשת ב"כ המערערת לשמוע את טענותיו בשאלה מדוע אין לדחות את הערעור מהטעם שהמערערת – התובעת – בחרה שלא להעיד לפני בית משפט קמא. הסברנו לב"כ המערערת את הנסיבות המלמדות שהיה מקום לדחות את התביעה שבעיקרן הן אלו: המערערת לא העידה על הנסיבות שבהן יצאה התמונה נושא התביעה מידיה ומידי בן זוגה שצילם אותה, וזאת אף על פי שהמשיבים טענו בכתבי ההגנה ובתצהיריהם כי המערערת הסכימה להעלאת התמונה למרשתת (internet). אף על פי שב"כ המערערת הרחיב את טיעונו וטען אותם במלואם, לא שמענו ממנו הנמקה של ממש בתשובה לשאלתנו, ובתום שמיעת טענותיו החלטנו לדחות את הערעור. מצאנו

בית המשפט המחוזי מרכז

13 פברואר 2011

ע"א 17433-12-10 פלונית נ' אסטרון ואח'

1 שהמערערת לא הפריכה את גירסת המשיבים שהפרסום והפגיעה בפרטיותה נעשו שלא ביוזמתה, או
2 למצער שלא בהסכמתה.

רקע

3
4
5
6 בשנת 2002 צילם בן זוגה של המערערת, מר אוסי אלעד (להלן: "אלעד"), את המערערת, עורכת דין
7 במקצועה, עת רחצה באמבט עיסוי (ג'יקוזי), כשפלג גופה העליון חשוף. כפי שנקבע בפסק הדין נתקל
8 המשיב מס' 2 ("אלון") בתמונות באקראי בשעה שגלש במירשתת. הוא שלח את התמונות למשיב
9 מס' 3 ("יהב"), אשר שלחן למשיב מס' 1 ("ראובן"). המשיב מס' 4 ("יניב") קיבל גם הוא את אותן
10 תמונות, אך לא ידוע כיצד קיבלן. יניב שלח את התמונות למר איציק כהן שהכיר את המערערת.
11 ראובן סיפר על התמונות למר עופר שדה ששלח לאבי המערערת את תמונות בתו.

12
13 קודם להגשת התביעה דנן, הגישה המערערת תביעה בבית המשפט המחוזי בתל אביב (אשר עדיין
14 תלויה ועומדת), שבה ביקשה למנות תופס נכסים לתפיסת נכסים שבהם מחשבי המשיבים ואלעד
15 לצורך איתור מעשיהם בתמונות. בית המשפט נתן צו כמבוקש במעמד צד אחד. תופס הנכסים ערך
16 חיפוש בחצריו של אלעד ומצא את התמונות, עם אחרות יחד, צרובות בשני תקליטורים. עם זאת,
17 התופס לא מצא את התמונות במחשבו של אלעד, ולא מצא שאלו נשלחו מהמחשב לאחרים. כך גם
18 לא נמצא כי אלעד העלה את התמונות למירשתת.

19
20 בחוות דעת מומחה, מר טובי רוני, שהגישו המשיבים נקבע: **"התמונה/ תמונות נשוא חוות דעת זו**
21 **נמצאות ברשת האינטרנט, חשופות לעיני כל משתמש בתוכנת שיתוף קבצים, נגישות לכל דורש**
22 **וניתן להגיע אליהן ללא שום מכשול"**

23
24 המערערת טענה כי משלוח התמונות לבין המשיבים לבין עצמם ולנמענים נוספים מהווה עוולה של
25 פגיעה בפרטיות ושל הוצאת לשון הרע. תביעתה נדחתה, לאחר שבית משפט קמא הבחין בין מי
26 שמעלה את התמונות למירשתת, לבין מי שנתקל בהן באקראי ומעביר אותן לחבריו, ומצא שחיובו
27 בדין של האחרון עלול לפגוע בחופש הגלישה במירשתת.

28
29 המערערת גורסת שהתקיימו בענייננו יסודות עוולות לשון הרע ופגיעה בפרטיות, אפילו שהתמונות
30 שהעבירו המשיבים ביניהם היו מצויות במירשתת, וכי בית המשפט טעה בקובעו כפי שקבע.

דיון והכרעה

31
32
33
34 אין אנו רואים צורך להיזקק לטעמו של בית משפט קמא לדחיית התביעה, משום שאנו סבורים
35 שהשאלה שבה דן בית המשפט לא הייתה צריכה לדיון כלל. לא למותר לציין כי שאלת החלת דיני

בית המשפט המחוזי מרכז

13 פברואר 2011

ע"א 17433-12-10 פלונית נ' אסטרון ואח'

1 לשון הרע הקיימים על פרסומים במירשתת טרם הוכרעה (ראו לדיון בשאלת החלת דיני לשון הרע
2 על תגובות במירשתת - רע"א 4447/07 רמי מור נ' ברק אי.טי.סי. [1995] החברה לשרותי בזק
3 בינלאומיים בע"מ (טרם פורסם, 25.3.2010), בפסקה 18).

4
5 בכתב התביעה לא מסרה המערערת גרסה משלה בשאלה כיצד ועל ידי מי הועלו תמונותיה
6 למירשתת, וכזכור מדובר בתמונות שצילם בן זוגה בהסכמתה. בכתבי ההגנה שהגישו המשיבים
7 נטען כי משנמצא שאלעד לא העלה את התמונות למירשתת, הרי המסקנה המתבקשת היא
8 שהמערערת היא זו שעשתה כן (ר' כתב ההגנה של ראובן סעיף 12, כתב ההגנה של אלון ויהב סעיף
9 11 כתב ההגנה של יניב סעיף 10). לכתב ההגנה של ראובן אף צורף תצהירו של אלעד, שבו הוא טוען
10 כי לא פרסם את התמונות.

11
12 המערערת לא הגישה כתב תשובה לכתבי ההגנה. יתר על כן, המערערת בחרה שלא למסור תצהיר
13 עדות ולא להתייצב לעדות כלל.

14
15 לנוכח טענת המשיבים בכתבי ההגנה, בדבר הסכמתה של המערערת לפרסום תמונותיה במירשתת,
16 אנו סבורים שהשאלה המרכזית שבה היה על בית המשפט להכריע היא השאלה אם אכן היה במעשי
17 המשיבים משום הוצאת לשון הרע ופגיעה בפרטיותה של המערערת.

18
19 הוראת סעיף 1 בחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות") קובעת את עצם
20 האיסור על פגיעה בפרטיות במלים אלו:

21
22 **"לא יפגע אדם בפרטיות של זולתו ללא הסכמתו"**

23
24 ברור מלשון החוק ומהגיונו כי פגיעה בפרטיות של אדם שנעשתה בהסכמתו אינה עוולה כלל.

25
26 המערערת טוענת כי לא הייתה חייבת להביא ראיות לעניין הסכמתה או אי הסכמתה לפרסום, או
27 להביא ראיות באשר לדרך שבה הועלו התמונות למירשתת, וכי די בכך שהמשיבים שלחו את
28 התמונות באמצעות הדואר האלקטרוני כדי לקבוע שפגעו בפרטיותה.

29
30 אנו סבורים שלא כך הוא. בנסיבות העניין, כאשר המערערת בחרה שלא להעיד, והמשיבים טענו
31 להסכמה, כשטענתם כאמור נתמכה גם בתצהירו של אלעד ובמצאיו של תופש הנכסים, היה מקום
32 לקבל את גירסת המשיבים שהמערערת הסכימה לפרסום תמונותיה במירשתת. מכאן שפרסום
33 תמונותיה באמצעות משלוחן בדואר האלקטרוני לא עלה לכלל עוולה של הגנת הפרטיות.

34
35 הוא הדין לגבי הטענה שבמשלוח התמונות כאמור עוולו המשיבים עוולת לשון הרע.

בית המשפט המחוזי מרכז

13 פברואר 2011

ע"א 17433-12-10 פלונית נ' אסטרון ואח'

הגדרת לשון הרע בסעיף 2 בחוק איסור לשון הרע היא :

"דבר שפרסומו עלול –

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה לבוז או ללעג מצידם;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו..."

משפרסמה או הסכימה המערערת לפרסומן של תמונותיה במירשת מתבקשת המסקנה כי היא לא ראתה בתמונות "דבר" שעלול להשפילה או לבזותה שאם לא כן לא הייתה מסכימה לפרסומן. על כן לא תישמע המערערת בטענה שהעברת התמונות הללו מאדם לחברו עולה לכדי לשון הרע.

לפיכך החלטנו לדחות את הערעור, אם כי מנימוק השונה מזה של בית משפט קמא.

המערערת תישא בשכר טרחת עו"ד של המשיבים בסכום של 10,000 ₪.

נוכח חריגת הצדדים מהוראת בית המשפט באשר להיקף עיקרי הטיעון ישא כל אחד מהם בהוצאות לאוצר המדינה בסך 5,000 ₪.

המזכירות תעביר סכום של 10,000 ₪ מתוך הפיקדון לידי המשיבים ואת היתרה תחזיר למערערת.

פסק הדין ניתן לפירסום ללא שמותיהם של המערערת ובא כוחה.

ניתן היום, ט' אדר א תשע"א, 13 פברואר 2011, בהעדר הצדדים.

מיכל נד"ב, שופט

אסתר שטמר, שופטת

אילן ש' שילה, סג"ן
אב"ד